

Milla Paloniemi ja niin G#!!Z:n tunteellinen siili!

Otto Sinisalo

Kiroileva siili on väkevin ilmiö suomalaisessa sarjakuvassa vähään aikaan. Sitten Viivi & Wagnerin ei moista mediamyllytystä olla yhden sarjakuvan ympärillä nähty. Nettisarjakuvana aloittanut Kiroileva siili roikkuu sinnikkäästi Mitä Suomi lukee -listan kärjessä, hahmon nettisivuilla on jo yli 20 000 rekisteröitynyttä käyttäjää ja sen piirtäjää, 23-vuotiaasta Milla "Norpatti" Paloniemeä, kiidätetään haastattelusta toiseen. Sarjainfokin onnistui saamaan sekä Millan että kuulun siilin jututettavakseen.

Melkein kaikissa Paloniemen haastatteluisissa toistetaan yksi kysymys. Milla Paloniemi, miksi siili kiroilee?

"Voi v***u! Miksi yleensä kiroillaan?" Paloniemi nauraa.

Graafiseksi suunnittelijaksi valmistuneen Paloniemen työ sarjakuvan parissa alkoi toden teolla hänen muutettuaan Pohjanmaalta etelään. Vaikka koulussa ei juuri sarjakuvaa opetettukaan, uusi ympäristö avasi tekijälle mahdollisuuksia tuoda töitään esiin.

"Muutin syksyllä 2003 pääkaupunkiseudulle, kun pääsin EVTEK:uun opiskelemaan. Olin tosi innostunut graafisesta suunnittelusta ja vasta lukion jälkeen tajusin, että tällöinen mahdollisuusk

on. Olin ihan hukassa sen suhteen, että mitä mä nyt teen, kun en osaa kuin piirtää! Edelleenkin olen innostunut graafisesta suunnittelusta. En tiedä onko koulu vaikuttanut piirtämiseeni. Piirrän sarjakuvia samalla tahdilla kuin piirsin ennen kuin aloin opiskelemaan."

Paloniemen ensimmäinen omakustannejulkaisu oli opiskeluaikoina syntynyt Tassutellen-pienlehti. Siinä koira- ja kissahahmo peuhaavat keskenään varsin luonnonmukaisesti.

"Hahmot pohjautuivat omiin lemmikkeihini. En ole ottanut Karvisesta tai Kamuista mallia, niin kuin mulle aina valitetaan. En ole lukenut kumpaakaan

sarjaa ikinä! Olen aina piirrellyt jotain kissa- ja koirajuttuja. Ne hahmot tulivat, kun tein ennakkotehtäviä keväällä 2003. Ensin tein vain siitä kissahahmosta juttuja ja koira tuli mukaan myöhemmin jotenkin itsestään. Kun kävin koulussa Terhi Ekebomin pitämän sarjakuvakurssin, tajusin ettei ole syytä miksi en julkaisisi tätä omakustanteena. Sitten leikittiin vähän kopiokoneen kanssa."

Kiroileva siili syntyi tylsän luennon aikana muistiinpanopaperin reunaan.

"En muista oikein mitään siitä hetkestä tai päivästä. Se oli taidehistorian luento. Olen aina piirrellyt koulussa tunteilla. Mä en todella tiedä mitä mun pääs-

Kuva: Vesa Kataisto

En vaan osaa! -sarjisblogiin tehtyä sarjaa.

säni sillä hetkellä liikkui, se vaan tuli jostain takaraivosta. Piirsin ihan kokonaisen stripin, jossa luki vain, että siilit syövä matoja. Siili totesi siihen ”hyi helvetti” tai jotain vastaavaa. Ensimmäiset stripit olivat ihan ruutupaperikamaa, sellaisia kökköjuttuja. En tosiaan muista mitä mun päässä liikkui, se vaan tuli jostain. Vasta myöhemmin olen kasvanut yhteen sen hahmon kanssa.”

Kiroileva siili siirtyi ruutupaperilta Internetiin, jossa se muuttui ilmiöksi. Erilaisten nettiyhteisöjen kautta levinnyt hahmo kiroili itsensä nopeasti kymmenientuhansien lukijoiden sydämiin.

”IRC-galleria on oikeastaan aika olenainen tekijä Siilin menestykselle. Mulla oli kuvia ”galtsussa” ja kun sinne tuli mahdollisuus ladata kuvia puhelimen taustakuviksi, yksi kommentoija pyysi mua laittamaan Kiroilevan siilin kuvan, että saisi sen kännykkäänsä. Sitä kuvaa alettiin sitten ladata ihan sikana ja se äänestettiin myös gallerian päivän kuvaksi. Siinä vaiheessa tulivat nettisivutkin, kiroilevasiili.fi.”

En vaan osaa!

Syksyllä 2006 Paloniemi kustansi itse ensimmäisen Kiroileva siili –albumin. Viidensadan kappaleen painos myytiin hetkessä loppuun, esimerkiksi Helsingin sarjakuvafestivaaleilla albumeita meni kaupaksi yli sata. Kahden pienehkön lisäpainoksen jälkeen – nekin katosivat pikavauhtia kiroilevan nisäkkään fanien kokoelmiin – Paloniemi teki julkaisusopimuksen Sammakko-kustantamon kanssa. Helmikuussa 2007 julkaistusta, hieman tuunatusta ja kovakantisesta Kiroileva siili -kokoelmasta tuli välitön kiintotähti Mitä Suomi lukee -listalle.

Miten paperijulkaisujen tekeminen vertautuu nettijulkaisuun?

”Haluan totta kai sarjakuviani lehtiin ja albumeihin, mutta netin kautta on kuitenkin helppo julkaista. Se on halpaa ja sieltä saa välitöntä palautetta siitä, miten jokin juttu toimii. Olen hyvin palaute-riippuvainen, myönnän!”

Paloniemen En vaan osaa -sarjisblogissa esiintyy tekijä itse. Blogin

päiväkirjamerkinnoissa sukelletaan Paloniemen pään sisään ja tehdään havaintoja siilipiirtäjän arjesta.

”Olin aikaisemmin piirrellyt jotain sellaisia oma elämä -juttuja. Ajattelin, että miksipä en piirtäisi lisää samaa. Oli vapauttavaa piirtää niitä. Siinä ei ajattele hirveästi. Piirrän ne tosi vauhdilla, suoraan tussilla paperille. Ne ovat sellaista tajunnanvirtameininkiä. Aika usein ne tyypit, joihin ei ole Siili iskenyt, kehuvat sitten blogijuttuja. Aika hassua sinänsä, kun kummatkin edustavat omaa omituisuutta huumorintajuani. En osaa sanoa olenko mä sellainen terapiataiteilija, joka toteuttaa itseään näin. Olen vaan aina piirtänyt, se on ollut mun juttu. En osaa määritellä syytä sille, miksi mä teen tätä.”

Tänä vuonna graafikoksi valmistuneen Paloniemen lopputyön aiheena oli tekijän hittisarjakuva.

”Opettajat ovat suhtautuneet positiivisesti ja mä tein sen mielelläni lopputyönä. Hahmo on syntynyt koulussa kun olen aloittanut ja nyt olen tavallaan päättänyt koulun sen kanssa. Eli en ole opinut mitään, vaan piirrän aina vaan samaa paskaa! Toivon, että nuoremmat vuosikurssit koulussa innostuvat tämän johdosta enemmän sarjakuvista. On kiva tehdä jotain erilaista. Yleensä kun tehdään jotain yritysilmesuunnitelmia tai jotain muuta tosi perinteistä graafista suunnittelua.”

Sarjakuvien piirtämisessä yhdistyvät työ ja huvi. Paloniemi ei pelkää ideoiden loppumista tai piirtämisen muuttumista pakkopullaksi.

”Teen strippejä melkein joka päivä, mutta en mä tekohetkellä ajattele, että teen niitä johonkin tai jollekin. Keskityn pelkästään tekemiseen ja lopputulos sitten joko toimii tai ei. Piirrän jutun ensiksi tosi nopeasti. Luonnostelen jollain kuulakärkikynällä mille tahansa paperille joka sattuu käteen. Myöhemmin sitten tussaan ja skannaan sen. Ideoita on, onneksi. Siilijuttuja on varastossa niin paljon, että voin vaan piirtää ne puhtaaksi ja pistää eteenpäin. Ei mulla ollut hankaluuksia niitä ideoida. Kyllä se sieltä tulee kun vähän potkii.”

Ollaan eläimiä!

Strippisarjakuvien suosio perustuu osittaan tunnistettaville hahmoille ja tuttu-
jen teemojen varioimiselle. Tämän tietä-
en voi olettaa, että siilin kiroilun halu-
taan jatkuvan samanlaisena vielä vuosi-
kausia. Voiko Paloniemi nähdä itsensä
piirtämässä Kiroilevaa siiliä vielä vuosi-
kymmenen päästäkin?

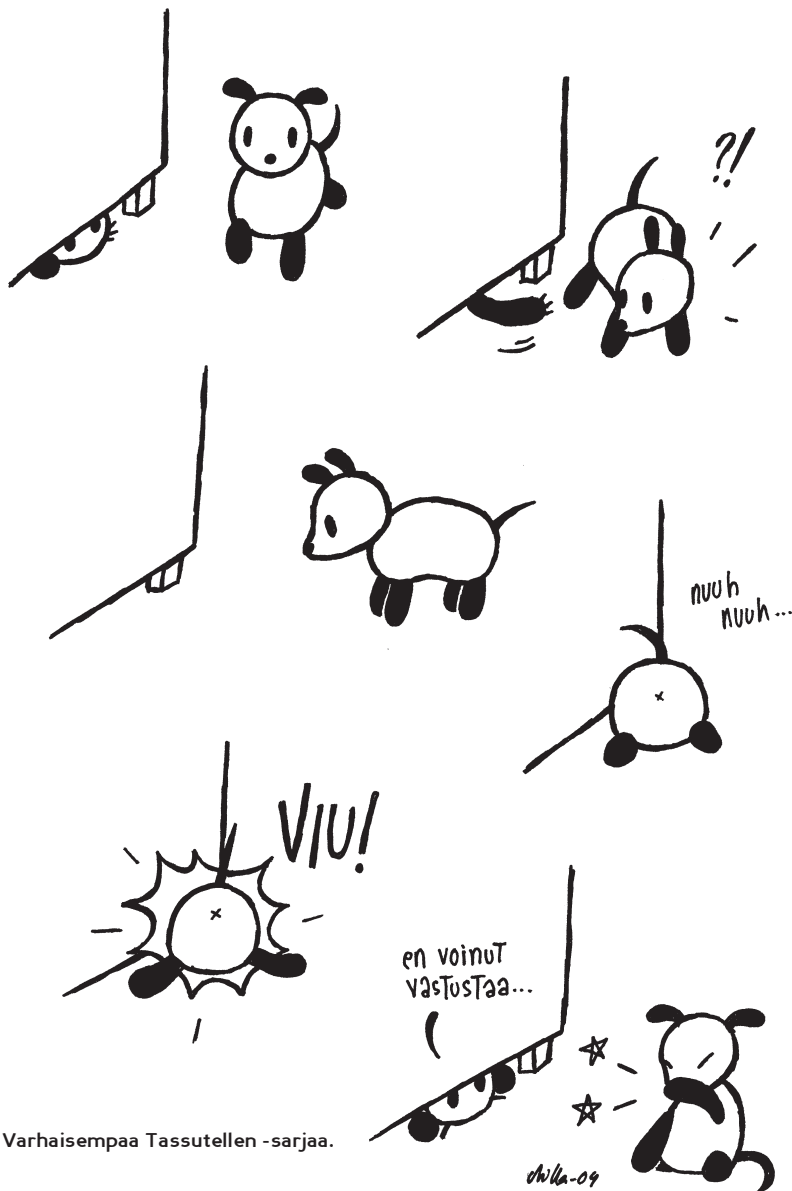
”En pysty ajattelemaan noin pitkälle!
Hyvä jos vuoden päästä pystyn kuvitte-
lemaan itseni tekemässä Kiroilevaa siiliä.
Saa nähdä. Todennäköisesti jossain vai-
heessa tulee stoppi vastaan. Mulla kun
on kaikkea muutakin mitä voin tehdä.
Pitäisi vain itse tajuta siinä vaiheessa kun
alkaa riittää, sen sijaan että jatkaisi väki-
sin. En halua olla yksi niistä, jotka
venyttävät pakolla vanhoja juttujaan.”

Lukuisia lemmikkejä omistava Palo-
niemi tunnustaa laajaa eläinrakkautta.
Eläimet ovat myös toistuva teema hänen
sarjakuvissaan.

”No kun eläimet ovat niin söpöjä ja
kivoja! Ne nyt ovat vaan parempi aihe
käsitellä sarjakuvissa kuin ihmiset.
Ihmissarjakuvaa on ihan tarpeeksi. Eläin-
hahmoja käyttämällä voi käsitellä ran-
kempiakin aiheita ilman, että ihmiset siit-
tä erityisesti pahastuisivat.”

Siilin läpimurron jälkeen Paloniemeä
on kierrätetty milloin naistenlehtien haas-
tatteluissa, milloin olutlehden viskin-
maistatusjutuissa. Miltä äkillinen suosio
tuntuu?

”Se tuntuu oudolta ja epätodelliselta.
Kyllä mä tiedän, että pitäisi vastata kysy-
myksiin siitä, mistä siili syntyi ja miksi se
kiroilee, ja niihin mulla onkin jonkinlai-
set vastaukset valmiina. Tuntemattomat
ihmiset eivät tule kadulla sanomaan mi-

Varhaisempaa Tassutellen -sarjaa.

tään, mutta baarissa kyllä tulevat. Ihan
ekaa kertaa mut tunnistettiin Alkon kas-
salla. Sellainen nuori poika kysyi, että
oonko tämän Kiroilevan siilin piirtäjä.
Kehui vielä, että olen muka loistava! Suo-
raa palautetta on aina kivoin saada.”

Kiroilevan siilin läpimurron jälkeen
palautepostia onkin sadellut. Se on ol-
lut pääasiassa kannustavaa – vaikka mai-
nitussa IRC-galleriassa onkin tätä nykyä

”Kiroileva siili on ihan paska.” -yhteisö
Paloniemen harvoille antifaneille. Teki-
jä itse arvailee sarjan suosion syyksi ide-
an yksinkertaisuutta.

”Laittaakseen Kiroileva siili -sivujen
vieraskirjaan palautetta täytyy rekisteröi-
tyä. Se automaattisesti tarkoittaa sitä, että
kaikki palaute on käytännössä positiivis-
ta. Sähköpostipalautekin on ollut hyvin

Siili käsittelee suomalaisille tuttuja teemoja.

Välillä tuntuu...
NIIN KLISEISELTÄ KUIN SE KUULOSTAAKIN!
...että elämä on suoraan ku jostain
ääliöimäisestä tv-sarjasta!!

Milla -07

kannustavaa. Ehkä yleisimpänä kommentina lukijat sanovat nauraneensa jollekin jutulle ja kertoneet sitten siitä kavereilleenkin. Lukijat myös kertovat samastuneensa johonkin hahmoon tai ovat kertoneet, että heillä on just samanlainen kaveri. Musta on tosi outoa, mutta toki palkitsevaa että niin monen ikäiset tykkäävät Siilistä. Ehkä se on vaan se perusidean yksinkertaisuus. Siihen on helppo monenlaisten ihmisten samastua. Lasten tai nuorten mielestä tietysti kiroilu voi olla jännää ja kiellettyä. Tarkoitus ei ole kuitenkaan kannustaa lukijoita kiroilemaan ja uskon, että hahmon sympaattisuus vähentää paheksuntaa aika paljon. Kyllä se varmaan saisi aika erilaisen vastaanoton, jos se olisi ihmishahmo, joka kiroilisi.”

Kiitos kaunis, @Hilja:le!

Kuten niin monet muutkin sarjakuvapiirtäjät, Paloniemi on piirtänyt niin pitkään kuin muistaa.

”Äitini osaa piirtää ja sarjakuvia keräävällä isälläni on kieroutunut huumorintaju. Ehkä tästä yhdistelmästä on syntynyt jotain. En pysty mitenkään erottelemaan, mistä asti mä olen piirtänyt. Olen myös aina piirtänyt tarinoita. Äitini on kertonut, etten en ole piirtänyt sellaisia yksittäisiä kuvia, joihin on pysäytetty jokin hetki, vaan aina jatkuvia juttuja. Niitä on kasapäin kotona, sellaisia ruutuvihkoja, joissa näkyy koiran häntä jollain sivulla ja seuraavalla näkyy kun se juoksee jonnekkin.”

MIKSI OLEN
TÄÄLLÄ?

MIKSI SYNNYIN TÄNNE
HIIREKSI? MIKÄ ON
ELÄMÄNI TARKOITUS?

Onko Kakkaava hiiri seuraava hitti? Shit happens -minisarjis.

Paloniemi ei tunnusta juurikaan esikuvia. Muutenkin vähän sarjakuvia kuultavan piirtäjän töihin eniten vaikuttaneet tekijät löytyvät lapsuudesta.

”Sellaisia esikuvia, joista olisin ottanut mallia, ei ole – paitsi ehkä [Hevosshulluun piirtänyt] Lena Furberg, jonka piirroksista lapsena opettelin piirtämään hevosia. Furberg on mielestäni aliarvostettu. Sitten Veikko ”Joonas” Savolainen, tietysti. Hänen kannustuksensa on ollut ihan avainasemassa mun piirtämisen suhteen. Kun olin 8-vuotias, Joonas ja Hannu Peltonen pitivät sarjakuvaleirin Jalasjärvellä. Se kesti 3 päivää ja olin muistaakseni alaikäinen kurssille. Piirtelin vauhdilla hirveän paljon jotain heppasarjakuvia. Joonas kannusti ja sanoi, että Millasta tulee taiteilija! Kun suuri Veikko Savolainen kehui, se oli tosi hienoa. Kiroilevasta siilistä mä lähetin Joonakselle näytteen, vaikka jotenkin vähän hävetti, kun se piti mua niin mahtavana luovana tyyppinä ja nyt mä piirrän vaan jotain kiroilevia eläimiä. Sain kylläkin Joonakselta takaisin kortin, jossa hän vaikutti oikein kannustavalta!”

Paloniemen lähitulevaisuuden suunnitelmat näyttävät selkeiltä. Kiroileva siili tulee työllistämään piirtäjää vielä pitkään, mutta myös muita julkaisuja on suunnitteilla.

”Siiliä mä nyt tässä piirtelen. Tassutellen-jutuista tulee kunnollinen albumi syksyllä. Albumiin tulee joitain uusiakin sarjakuvia. En vaan osaa -jutuista jutuista tulee samanniminen julkaisu jossakin vaiheessa. Pysin piirtämään paljon ja jatkuvasti, en vain Siiliä. Nyt kun on saanut tosi paljon positiivista palautetta, se on innostanut mua piirtämään koko ajan lisää. Pöytälaatikkoon ei jää mitään. Jos piirrän jotain, julkaisen sen myös. Piirtämishetkellä en ajattele, kenelle piirrän tai että missä tämän julkaisen. Ajattelen vain sitä juttua.”

<http://www.kiroilevasiili.fi/>
<http://www.tassutellen.fi/>
<http://norpatti.vuodatus.net/>

Milla Paloniemi esittää:
VESA KATAISTO haastattelee

KIROILEVAA SIILIÄ!!

TÄH?!

koska
 oon itse
 ilmeisen huono
 vastaamaan
 siiliä koskeviin
 kysymyksiin, tulin siihen
 tulokseen, että annan sen
 vastata itse!!

KÖH KRÖH!
 noniin!

oletko
 valmis?

aloitetaampas
 sitten
 pitemmittä
 puheita!

tarina, idea ja
 kuvitus: Milla Paloniemi
 kysymykset: Vesa Kataisto

elindot??
no helevetin huonot
nykyään!! hyvä ku
justihin hengis pysyy!!

Oh pirun
kuumaa ja
kylvää!! kauhia
näläkä!!

Vähemmästäki
v*****tta!!

no mitä
ihmisten pitäisi tehdä, että
asiat olisivat paremmin?

no ruuaksi
keleppaa ainaki
kissan- ja
koiranruuat...

niin ja mairosta
menös
vatta sekaa-
sin!!

ja kala ja
kananmuna ja
vaalee liha!

**SEURAAVA
KYSYMYS!! MÄÄ
HALUAN SYÖMÄHÄN!!**

... eli ihan
vesilinjalla
vaan!

Krhmm.
vaihdettaampas aihetta...
mitä tuumaat muista eläin-
kumppaneistasi? tai siiliystäväs-
täsi?

älä syö
sitä...

ajajaaha?!!
mitä tuli sanottua,
nulikka?!

MUORI!!
mistä helevetistä
sää ilmestyyt?!

psst, ei
silloo hampahia...

pureeko
se...?

ensiksi pitää
horrosta ja
sitten harrastaa!
kyllön kummallista!

HARRASTAN?!

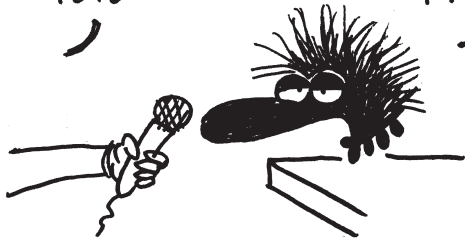
EMMÄ
YMMÄRRÄ!!

tää menee
niin nappiin...
Oi Voi... 000

Kenet haluaisit tavata?

ahaa! arvaan mihin pyrit...

mun KUULLUS sanoa jotta Wagnerin tai Jasson tai Untamon tai Leppikzen tjsp, right??

loulin, ettet lue lehtiä..

mutta ET siis haluaisi tavata heitä??

mikset?

pelottaako?

ei! pari con jo tavannukki! ne oli tosi söpöjä!!

samaa mieltä!

TUHINA

kerrankin!

AHAA! myönnät siis, että sinussa on pehmeämpikin puoli?

"Piikki kuoren alla siilin hellyys piili?" eikö niin?

JUMALAUTA MIKÄÄ OO MIHINÄÄ!!

VAI VAITÄKSÄ JOTTA MOON LÄSKI ?!!

ITTELLÄS ON PEHEMOONEN PUOLI!!

noniin. ehhehe. anteeksi tahdittomuuteni enkä on aika lojettua tahdotko lähettää terveisä?

joo. sukulaasille pohojam, maalle!

KIITOS, SIILI!!

sähän hoidit sen tosi hienosti!!

haista sää fliikka paska!

Mulle 07